

Sygn. akt II K 721/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Gąsior – Majchrowska

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Rytych

przy udziale Prokuratora Marcina Domaradzkiego i Waldemara Pasika

po rozpoznaniu w dniach: 02.03.2018 r. i 20.04.2018 r.

sprawy:

A. K.

syna M. i B. z domu K.

urodzonego (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

W dniu 03 września 2017 roku około godziny 16:40 na ulicy (...) w T., województwo (...), prowadził pojazd mechaniczny marki S. o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości – 1,08 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 kk

1. oskarżonego ***A. K.*** w miejsce zarzucanego mu czynu opisanego w akcie oskarżenia uznaje za winnego tego, że w dniu 3 września 2017 roku około godziny 16:40 na ulicy (...) w T., województwo (...), prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki S. o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z zawartością alkoholu w wydychanym powietrzu prowadzącą o godz. 16:48 do stężenia na poziomie 1,08 mg/l, o godz. 17:03 do stężenia na poziomie 1,11 mg/l, o godz. 17:39 do stężenia na poziomie 1,07 mg/l, zaś o godz. 18:17 do stężenia na poziomie 0,98 mg/l, to jest czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

1. na podstawie art. 69 § 1 k.k., art. 69 § 2 k.k., art. 70 § 1 k.k., art. 73 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu ***A. K.*** na okres próby 2 (dwóch) lat i oddaje oskarżonego we wskazanym okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

2. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. w wyznaczonym okresie próby zobowiązuje oskarżonego ***A. K.*** do powstrzymania się od nadużywania alkoholu;

3. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego ***A. K.*** środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat, z wyłączeniem pojazdów mechanicznych, do prowadzenia których wymagane jest prawo jazdy kategorii (...);

4. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego, z wyłączeniem pojazdów mechanicznych, do prowadzenia których

wymagane jest prawo jazdy kategorii (...), zalicza oskarżonemu **A. K.** okres rzeczywistego zatrzymania od dnia 03 września 2017r. prawa jazdy nr (...) wydanego w dniu (...) przez Starostę (...);

5. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **A. K.** środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

6. zasądza od oskarżonego **A. K.** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 452 (czteryście pięćdziesiąt dwa) złote tytułem poniesionych w sprawie wydatków i wymierza mu opłatę w wysokości 120 (sto dwadzieścia) złotych.

Sygn. akt II K 721/17

UZASADNIENIE

Oskarżyciel publiczny – Prokurator Prokuratury Rejonowej w Tomaszowie Mazowieckim postawił oskarżonemu A. K. zarzut popełnienia czynu polegającego na tym, że :

– w dniu 03 września 2017 roku około godziny 16:40 na ulicy (...) w T., województwo (...), prowadził pojazd mechaniczny marki S. o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości – 1,08 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu,

to jest czynu z art. 178a§1 k.k.

* * *

W dniu 24 kwietnia 2018 roku Prokurator Prokuratury Rejonowej w Tomaszowie Mazowieckim wystąpił z wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia **w zakresie kary i środków karnych** orzeczonych wobec oskarżonego **A. K.**

* * *

Zważywszy na powyższe, ograniczono zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej tego wyroku oraz rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu (art. 424 § 3 k.p.k.).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu oskarżony **A. K.** swoim zachowaniem polegającym na tym, że w dniu 3 września 2017 roku około godziny 16:40 na ulicy (...) w T., województwo (...), prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki S. o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z zawartością alkoholu w wydychanym powietrzu prowadzącą o godz. 16:48 do stężenia na poziomie 1,08 mg/l, o godz. 17:03 do stężenia na poziomie 1,11 mg/l, o godz. 17:39 do stężenia na poziomie 1,07 mg/l, zaś o godz. 18:17 do stężenia na poziomie 0,98 mg/l, wyczerpał dyspozycję art. 178a § 1 k.k.

Powyższe oznacza, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona występku określonego w art. 178a § 1 k.k., gdyż jechał na drodze publicznej pojazdem mechanicznym znajdując się w stanie nietrzeźwości, gdyż zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przekroczyła wartość określoną w art. 115 § 16 k.k., który zawiera definicję stanu nietrzeźwości. Zgodnie bowiem ze wskazanym przepisem stan nietrzeźwości w myśl art. 115 § 16 k.k. zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Oskarżony niewątpliwie spożywał przed rozpoczęciem jazdy alkohol i w związku z tym znajdował się w stanie nietrzeźwości. Swym zachowaniem zrealizował więc znamiona zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

W ocenie Sądu przestępstwo jakiego dopuścił się oskarżony **A. K.** cechuje znaczny stopień społecznej szkodliwości. Oskarżony powinien mieć świadomość zagrożenia jakie stwarza dla innych uczestników ruchu nietrzeźwy kierowca.

Oskarżony kierując samochodem po drodze publicznej w stanie nietrzeźwości naruszył jedną z podstawowych zasad obowiązujących w ruchu lądowym, a mianowicie wymóg trzeźwości. Postawa oskarżonego świadczy o braku poszanowania nie tylko dla powyższej zasady, ale też lekceważącym stosunku do przepisów prawa karnego penalizujących takie zachowanie oraz braku poczucia odpowiedzialności za zdrowie i życie innych uczestników ruchu drogowego.

Kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości zawsze jest niebezpieczne. Oznacza to, że organ orzekający nie musi wykazać, iż zachowanie sprawcy spowodowało zagrożenie, a nawet stwierdzić należy, iż udowodnienie przez oskarżonego, że w konkretnej sytuacji zagrożenie nie powstało i powstać nie mogło, jest bezskuteczne i nie zwalnia z odpowiedzialności za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

W ocenie Sądu wina oskarżonego została udowodniona. Oskarżony działał umyślnie i z zamiarem bezpośrednim. Przypisany zaś oskarżonemu czyn miał charakter zawiniony. W ustalonym bowiem stanie faktycznym oskarżony mógł zachować się zgodnie z prawem i nie zachodziły żadne okoliczności, które z uwagi na osobowość oskarżonego mogłyby wpływać ograniczająco na możliwość jego zachowania się w sposób zgodny z prawem, czy też okoliczności, które wyłączałyby jego winę. Podkreślić należy, iż w momencie podejmowania przypisanego mu działania przestępnego oskarżony był w pełni poczytalny. Stwierdzenie to jest w pełni uzasadnione w świetle orzeczenia sądowno – psychiatrycznego dotyczącego oskarżonego. Wszak z pisemnej opinii biegłych lekarzy psychiatrów jednoznacznie wynika, że oskarżony nie jest chory psychicznie, ani upośledzony umysłowo. Natomiast u oskarżonego rozpoznano uzależnienie od alkoholu. Jednocześnie z opinii biegłych lekarzy psychiatrów jednoznacznie wynika, że oskarżony w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu znajdował się w stanie zwykłego upojenia alkoholowego, w związku z tym brak podstaw do kwestionowania jego poczytalności. W ocenie Sądu opinia ta jest jasna, pełna, kompletna i nie zawiera sprzeczności, a także spełnia wszystkie wymogi, o jakich mowa w treści art. 201 k.p.k. Nadto pochodzi od osób fachowych i bezstronnych niezainteresowanych korzystnym rozstrzygnięciem na rzecz którejkolwiek ze stron procesu. Ponadto, w ocenie Sądu, przypisany oskarżonemu czyn był bezprawny, a stopień jego społecznej szkodliwości był wyższy niż znikomy. Czyn zaś oskarżonego charakteryzuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości.

Przy wyborze rodzaju i rozmiaru kary, jak również przy orzekaniu o rodzaju i rozmiarze środków karnych Sąd baczyl, aby były one współmierne do wagi i okoliczności popełnionego czynu oraz do stopnia naruszonych przez oskarżonego dóbr prawnie chronionych. W związku z tym, przy wymiarze oskarżonemu kary zasadniczej, Sąd wziął pod uwagę dotychczasową niekaralność oskarżonego **A. K.**, a także uwzględnił stopień intoksykacji alkoholowej jego organizmu (1,08 mg/l, 1,11 mg/l, 1,07 mg/l, 0,98 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), poruszanie się w godzinach popołudniowych na drodze publicznej oraz przyznanie się do winy, a także wyrażenie przy tym skruchy i żalu.

W aspekcie powyższego, Sąd wymierzył oskarżonemu **A. K.** karę 6 miesięcy pozbawienia wolności o charakterze nieizolacyjnym. Bowiem Sąd stwierdził, iż w przypadku oskarżonego zasługuje on na dobrodziejstwo instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary, albowiem postawiono wobec niego pozytywną prognozę kryminologiczną. W ocenie Sądu kara zasadnicza, w postaci kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat, jest karą adekwatną do stopnia zawinienia i znacznej społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu, przede wszystkim zaś umożliwi wdrożenie wobec oskarżonego poczucia obowiązku przestrzegania w przyszłości norm prawnych. Zdaniem Sądu, kara zasadnicza w postaci kary pozbawienia wolności o charakterze wolnościowym na poziomie 6 miesięcy uwzględnia w sposób prawidłowy okoliczności popełnionego czynu, rangę naruszonych dóbr prawnie chronionych, motywację i osobowość sprawcy, oraz jest współmierna zarówno do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionego czynu, jak również spełni cele zapobiegawcze i wychowawcze oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W ocenie Sądu nie ma żadnych argumentów przemawiających za orzeczeniem wobec oskarżonego kary o charakterze bezwzględny. Przy czym, na podstawie art. 73 § 1 k.k. Sąd oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora uznając, iż instytucja ta będzie skutecznym narzędziem nadzoru nad oskarżonym, gdyż istnieje potrzeba stałej kontroli umożliwiającej Sądowi wgląd w przebieg okresu próby, zdyscyplinuje oskarżonego i zachęci go do przestrzegania

porządku prawnego, a ponadto kontakt z kuratorem na celu ułatwienie oskarżonemu przestrzeganie porządku prawnego.

W aspekcie powyższego oraz w wyniku szczegółowej analizy akt sprawy Sąd doszedł również do wniosku, iż konieczne jest na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązanie oskarżonego **A. K.** do powstrzymania się od nadużywania alkoholu. Konkluzja taka wynika z faktu, iż niewątpliwie o istniejącym problemie alkoholowym przekonuje opinia sądowno – psychiatryczna dotycząca oskarżonego.

W przypadku skazania za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. sąd obowiązany jest w oparciu o treść art. 42 § 2 k.k. orzec zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju na okres nie krótszy niż 3 lata. Mając na uwadze poziom alkoholu w organizmie oskarżonego, przekraczający próg trzeźwości opisany w art. 115 § 16 k.k., jak również czas i miejsce popełnienia zarzucanego mu czynu, uzasadnione jest twierdzenie, iż oskarżony stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu drogowego i przemawia to za czasowym pozbawieniem go uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi. Podkreślić w tym miejscu należy, iż Sąd miał na uwadze, że poruszanie się pojazdami mechanicznymi, ale też innymi pojazdami pod wpływem alkoholu stwarza realne niebezpieczeństwo dla innych użytkowników dróg, albowiem osoba jadąca pojazdem w stanie nietrzeźwości ma ograniczoną możliwość postrzegania oraz ograniczoną zdolność reagowania na zmieniającą się w sposób dynamiczny sytuację na drodze, wzrasta zatem ryzyko nieprzewidzianych zachowań kierującego.

Zważywszy na okoliczności popełnionego czynu, osobowość oskarżonego **A. K.**, a także jego dotychczasową niekaralność, a nade wszystko fakt, iż pracuje jako rolnik hodowca drobiu we własnym gospodarstwie rolnym i wiąże się z tym konieczność posiadania uprawnień kategorii (...), zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, byłby nadmiernie surowy w sensie dolegliwości. Pozbawienie oskarżonego prawa jazdy kategorii (...) na dłuższy okres stanowiłoby, w istocie rzeczy, nadmierną represję karną i miało niezwykle negatywne skutki, pozbawiając go jedyne, realnego źródła dochodów. Zakaz bowiem poruszania się pojazdem ciągnikowym i w związku z tym brak możliwości wykonywania pracy zarobkowej spowodowałby faktycznie niemożność zapewnienia środków utrzymania dla siebie. W tym stanie rzeczy, pozbawienie oskarżonego prawa jazdy kategorii zarówno (...) stanowiłoby wobec niego niewspółmierną reakcją karną i byłoby zupełnie nieuzasadnione. Powyższe okoliczności stanowią decydujący czynnik przemawiający za pozostawieniem mu prawa jazdy kat. (...). Zauważyć też należy, iż oskarżony dopuścił się przestępstwa stypizowanego w art. 178a § 1 k.k. prowadząc w stanie nietrzeźwości samochód osobowy, do którego prowadzenia wymagana jest kategoria (...). Zważywszy na powyższe zasadnym jest pozbawienie oskarżonego uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi za czyn stypizowany w art. 178a § 1 k.k. na okres 3 lat, z wyłączeniem pojazdów mechanicznych, do prowadzenia których wymagane jest prawo jazdy kategorii (...).

Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego, z wyłączeniem pojazdów mechanicznych, do prowadzenia których wymagane jest prawo jazdy kategorii (...), Sąd zaliczył oskarżonemu **A. K.** okres rzeczywistego zatrzymania od dnia 03 września 2017r. prawa jazdy nr (...) wydanego w dniu 09 maja 2011 r. przez Starostę (...). W tym miejscu wskazać należy, iż Sąd oczywiście ma w polu widzenia, że oskarżony rzeczywiście już przez prawie dziewięć miesięcy nie miał możliwości poruszania się pojazdami i była to niewątpliwie dla niego istotna dolegliwość z racji wykonywanych obowiązków zawodowych.

Ponadto, ze względów wychowawczych, Sąd orzekł również na podstawie art. 43a § 2 k.k. środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 5.000 złotych, które zasądził od oskarżonego **A. K.** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

W oparciu o art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego **A. K.** na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu wydatków kwotę 452 złote uznając, że oskarżony jest w stanie ponieść je bez uszczerbku dla swojego utrzymania.

Na wydatki te złożyły się:

- opłaty przewidziane za udzielenie informacji z rejestru skazanych w wysokości 30 złotych na podstawie art. 618§1 pkt 10 k.p.k., a także §1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 roku w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (Dz. U. z 2014 roku, poz. 861),
- ryczałt za doręczenie wezwań i pism w postępowaniu przygotowawczym w kwocie 20 złotych i w postępowaniu sądowym w wysokości 20 złotych na podstawie art. 618 § 1 pkt 1 k.p.k. i §1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (j. t. Dz. U. 2013, Nr 663);
- wydatki związane z wydaniem opinii sądowo – psychiatrycznej dotyczącej oskarżonego na podstawie art. 618 § 1 pkt 9 k.p.k.

Opłatę w wysokości 120 złotych wymierzono na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (j. t. Dz. U. z 1983 roku, Nr 49, poz. 223 z późn. zm.). Sąd obciążając oskarżonego w całości opłatami i obowiązkiem zwrotu wydatków miał na względzie jego sytuację rodzinną, osobistą i wysokość osiągniętych dochodów.